

Közönséges gyöngyök és csodálatos disznók

Micsoda szerep játszik a szellemmel! Kínosan hosszúra nyúló végenincs világvégpillanatot. Világválság? A szellemi piramis csúcán, mint minden időkben, ma is eleven a termőerő. A válság látszatát a külsődleges hatalomhoz jutott közepesség kelti. A demokrácia, mint válságtársadalom. A sziürke tömegetől elütő zseni és bünözö egyként antidemokrata. A jó és a rossz vannak túl egymáson, s nem mi a túlzásokon. Sok van mi csodálatos. Semmi sem csodálatosabb a gyöngyöket csodáló disznóknál.

A vadság mint szépmesterségbeli önérték

A szépmesterség céllya: hogy a szíveket hathatósan megillessen — szívtelen kort élünk; ez az igazság a környülállás felől — egyedül az akaratébresztő vadság hatható. A vadság minőségét az adja, hogy végső és legközelebbi való. Finis ultimus et finis proximus.

Az ész érzékeny módokkal meg nem világosítható az igazság felől. A szív nemesíthetetlen jónak rossztól elválaszthatatlansága és az általános túlság miattján.

A szokás és a szépség egymás gyilkosai. A teljes személyiségű szabadot szolgáló helyett a szabadság csorbíthatatlanságának igénye vezérli; méltósága a szokatlanságé, s nem alantas polgári gög.

Csak a halott költő a jó indián azok számára, akik még berúgni, imádkozni se tudnak teljes odaadással.

Minden tudhatót tudhatsz, lehetsz doktor angelicus; a szépmester nem észbogár, nem tudati csoda, nem is a nemzet csicskása, s nem a műélvezők köcsöge. Isten és állat. Humanizálhatatlan. Társadalmasíthatatlan. Domesztikálhatatlan. Élesen él. Helyetted is. Vagy a végtelenségbe gyöngül el, vagy ágyban párnák közt pázrik a halállal. Vagy vért iszik, vagy örökös böjtre fogja magát. Kéjeid és kínjaid kisebbek az övénél. Ezért örülj, hogy meglesheted őt. Örülj, hogy befizethetsz néhány vad dologra.

Énistenemjóistenem, lecsukódikmára . . .
és közben míg alszol, általállítja a világot.
A közben, örökös, csak a lendület győzi; izgatóművészet. Bocsásd meg a szépmesternek, hogy nem szepeg, nem selypeg. Például azt mondja: fing. Hangsúlyozom, csak mondja. Hisz gyerekes bolondság az erőlködés. Nem ez a szellet fenyeget, hanem hogy minden megbocsáttatik, csak a szabadság feladása, mely a lélek elleni káromlás, nem bocsáttatik meg soha.

Az oroszlán, a sas, a kígyó vadak, de miért nem gondol senki az őz vadállatságára?

A kétségbe vont kétség — ez a vadság szent titka — ez az Egy-hez vezető út.

Korpusz a korpa között

Az ember mindenevő. A korpatablettát, s a disznóhúst egyazon élvággal eszem. Bizonyos esedelektől való tartózkodás a totemállat meggy vissza. A totemállatot tabu elfogyasztani. A humanisták totemállata az ember. Nekem semmi sem tabu. Akik erkölcsileg arra kötelezik magukat, hogy ellenségeiket is szeressék, például a keresztények, saját sorukat nehezítik. Nekem könnyű, de még így is túl nehéz. Szart, dögt és embert nem eszem. Most nem kívánom. Am nem tartom ki-zártnak, hogy izlést változtatok.

Zombie

Egyre kevesebb az ember. Egyre több a zombie. Hullavegetáció. Halhatatlan testek. Ahol lehet, hol nem lehet, piszkítanak, rontanak, hangoztatván a viszonylagosságot, mit korlátolt tudatuktól tesznek függővé. Az embereknek esküdt ellenségei. Akinek arca borzalmas, tükrét összetöri. Öngazolásokat tákolnak. Gondoljunk az eredendő bűnről szóló hamis tanításra, mely hozzájárul a világ folyamatos megromlásához.

VÁRNAI LÁSZLÓ FOTOGRAFIKÁJA